

komme, hvis Prisen bliver højere. Derfor har Flertallet fastholdt Nødvendigheden af at have en fikss Pris, som gør Statens Udgifter ved denne Lovs Gennemførelse overskuelige.

Kirk: Folketinget havde tidligere et Udvalg, som skulde tage sig af Loves spogelige Affattelse. Dette Udvalg blev nedsat, da vi vedtog den nugældende Forretningsorden. Hvis det havde eksisteret endnu, vilde det have haft en ret taknemmelig Opgave overfor dette Lovforslag, thi det er paa forskellige Steder i sproglig Henseende meget skødesløst affattet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men vil kun lede Opmærksomheden paa den Affattelse, som § 3 har faaet i Henhold til det Ændringsforslag, som Flertallet fik vedtaget i Gaar. Der staar Ordene: „af Oliekager“ baade under Punkt a. og under Punkt b. Meningen er den, at enhver Jordbruger kan faa sin Rug og Hvede ombyttet med Oliekager. Saaledes som det staar her, er det uheldigt affattet. Nu er det for sent at faa det ændret her, men skulde dette Lovforslag blive ændret i det andet høje Ting, haaber jeg, man vil rette denne lille Skødesløshed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1. November 1918 om Befolkningens Forsyning med Smør, Mælk, Ost og Flæsk.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6905).

Sagen sattes til Forhandling.

Hedegaard: Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister ud-

talte i Gaar, at hvis man ikke ophæver de her omhandlede Bestemmelser, vender man tilbage til den tidligere gældende Rationering og Smørordning i det hele taget. Jeg kan kun med Tilfredshed notere, at vi nu har faaet saadanne Tilstande, at vi mere og mere kan gaa bort fra Rationeringen og komme til at udføre vore Varer til Udlandet.

Der er imidlertid nogle Uklarheder i de Bestemmelser, her er foreslaaet, eller i alt Fald noget, som jeg ikke rigtig forstaar. Der staar i Lovforslagets § 2, at Maksimalprisen fastsættes paa Grundlag af 5 Kr. 50 Øre pr. kg ved Salg fra Mejeri til Eksportør. Nu kan det sikkert ikke være Meningen, at Grossisten derefter har Lov til at indkassere en hvilken som helst Eksportpris, der kan opnaas i Udlandet, men det maa vel være Meningen, at Grossisten er underkastet noget lignende Bestemmelser som dem, der var gældende ifølge Smørloven af 1. November 1918.

I øvrigt vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister: Naar der staar en Maksimalpris af 5 Kr. 50 Øre, maa Mejerierne da forstaa det saaledes, at Staten endnu i de to Maanedere, der er tilbage af den Tid, hvori Smørloven har Gyldighed, garanterer Mejerierne den i Smørloven af 1. November 1918 garanterede Producentpris af 5½ Kr., eller om Staten i det hele taget ikke garanterer for den finansielle Side af Smørloven?

Disse Spørgsmaal ubeder jeg mig den højtærede Ministers Svar paa, og jeg skal i øvrigt med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Hauge: Ved dette Lovforslags Vedtagelse ophører al Rationering af Smør. Venstres Ordfører (Hedegaard) udtalte, at der for ham var noget glædeligt i, at man efterhaanden kunde gaa over til normale Forhold. Det forekommer mig dog, at Glæden maa være noget blandet med ubehagelige Følelser, naar Forholdet her i Landet er det, at Priserne paa de forskellige Varer stadig stiger. Det er ikke saaledes, at vi, naar vi nu ophæver Smør-rationeringen, hvorefter Befolkningen har kunnet faa en vis Mængde Smør til forholdsvis billig Pris, kan henvise Befolkningen til at søge Erstatning i en billig